

E.H. Johan Goedefroot, twintig jaar priester in Sint-Lieven

Op 18 augustus 1999 werd E.H. Johan Goedefroot benoemd als pastoor in Sint-Lieven én als deken van het vroegere dekenaat Ledeberg. Wegens de reorganisatie van de dekenaten werd hij op 1 september 2016 benoemd als pastoor-moderator voor parochie Gent-Oost.

Op 9 november vindt het Livinusfeest plaats en wordt hij in de bloemen gezet om zijn 20 jaar priester te Sint-Lieven. Tijd om bij hem op gesprek te gaan.

Je was reeds 23 jaar priester toen je werd benoemd als priester in Sint-Lieven Ledeberg. Was Sint-Lieven onbekend terrein?

Ik kende de parochie Sint-Lieven daar ik er van 1976 tot 1978 zondagsonderpastoor was en proost van de KSA Ledeberg. Eén jaar werkte ik er onder deken Coppieters en één jaar onder deken Geerebaert. In die tijd waren er nog zeven eucharistievieringen in het weekend.

Op welke plaatsen was je nog pastoor/onderpastoor?

Ik heb altijd in Gent gewoond in de Sint-Theresiaparochie. In 1976 werd ik priester gewijd en heb nadien nog twee jaar aan de KU Leuven (sociologie) gestudeerd. Tijdens mijn studies in Leuven was ik dus zondagsonderpastoor in Ledeberg.

In 1978 werd ik tot pastoor benoemd in Christus Koning in Nieuw Gent.

In 1992 werd ik pastoor in Ekkergem.

In 1999 werd ik pastoor-deken in Ledeberg.

Vroeg of kreeg je bedenktijd om de benoeming in Ledeberg te aanvaarden?

In mei 1998 werd de toenmalige pastoor-deken Raf Buysse ziek, en werd hij vervangen door kanunnik Jan Heirman en E.H. Eric De Vreeze (missionaris in Venezuela). E.H. Jef Limpens was toen interim-deken. Men was dus dringend op zoek naar een nieuwe pastoor.

In Ledeberg waren heel wat veranderingen aan de gang: bouw van een nieuw parochiecentrum, start van een parochieassistentie en samenwerking met de Sint-Antoiusparochie; dus ik heb er wel moeten over nadenken.

Ik heb tenslotte de opdracht aanvaard omdat ik de streek kende. Mijn bedoeling was om de parochie pastoraal en liturgisch uit te bouwen alsook toe te zien op het goede verloop van de bouw en de herinrichting van de oude dekenij.

E.H. Raf Buysse was toen ook pastoor in Sint-Antonius. Ik werd dus naast deken ook onmiddellijk pastoor van twee parochies, wat eigenlijk zelden voorkomt. In die parochie wilde ik ook de wijkwerking verder uitbouwen. Er was wel geen onderpastoor meer, maar ik kreeg wel onmiddellijk hulp van E.H. Hugo Stubbe. Gelukkig had ik ook medewerking van veel vrijwilligers.

Naast pastoor van Ledeberg en St.-Antonius werd je ook onmiddellijk deken van Ledeberg (parochies Gentbrugge-Ledeberg, Melle en Destelbergen-Heusden)?

Mijn bedoeling was om samenwerkingsverbanden te creëren en zo grensoverschrijdend te werken. Toen was er in elke parochie in het dekenaat nog een pastoor.

Er werden twee eenheden gevormd: Gentbrugge-Ledeberg, Melle-Destelbergen. Daarnaast werden er ook vormingsavonden georganiseerd.

In 2009 werd ik ook pastoor van Sint-Eligius. Gelukkig kon ik toen rekenen op de hulp van Gert Poelman en Pastoor Gorré. In 2012 werd ik ook pastoor in St.-Simon.

Ik had ook hulp van E.H. Karel Cottenie, een diaken, een parochieassistentie en vrijwilligers.

Is er een moment/gebeurtenis die je is bijgebleven?

De viering in 2003 van 200 jaar parochie en 130 jaar kerk van Sint-Lieven. Er werden toen tentoonstellingen en evenementen georganiseerd.

De vele momenten waarop ik kon rekenen op de verantwoordelijkheid van vrijwilligers in de pastoraal en liturgie.

Minder leuk was in 2016 toen ik pastoor-moderator werd voor Gent-Oost en aangesteld werd in de kerk van H. Kruis en H. Hart. In beide kerken was het mijn eerste en mijn laatste viering. De ontgoocheling en het verdriet van de mensen was toen groot. Ze waren er ook niet op voorbereid.

Was priester worden altijd jouw droom?

Mijn roeping is maar laat gekomen. Ik was wel actief in jeugdbewegingen. Toen ik school liep in het secundair onderwijs en later in 1969 in het seminarie in Drongen is daar mijn roeping pas echt bevestigd geworden. Nadien heb ik ook nog twee jaar gestudeerd in het groot seminarie in Leuven. Ik was vijftientig jaar toen gewijd ben.

Je hebt de kerk zien veranderen van cultuurkerk naar keuzekerk. Vind je dat positief, of eerder negatief?

We kunnen ook spreken van een volkskerk. Er waren veel kerkgangers, maar de inhoud van het geloof ging verloren. Nu is er een duidelijkere beleving. De vraag is: hoe kunnen we geloof beleven in de moderne wereld? De uitdaging is om de eucharistie levendig te houden zonder de traditie helemaal overboord te gooien.

Parochies worden momenteel samengevoegd om zo te groeien naar een 'nieuwe parochie'. Je werkt er zelf aan mee. Wat vindt je het moeilijkste hieraan?

Veel mensen zijn verankerd op een bepaalde plaats. In een wereld waar alles verandert is het moeilijk om het vertrouwde los te laten. De werkvormen zijn veranderd. Vroeger was alles kleinschalig terwijl we nu werken in een groter verband. Of we nu werken in een groot of klein verband, de boodschap die we verkondigen is nog altijd dezelfde gebleven.

Hoe zie je de kerk verder evalueren daar er nog weinig priesterroepingen zijn?

Er moet een verruiming komen van het priesterambt. Men zou gehuwde mannen die 30 jaar of meer gehuwd zijn, moeten toelaten tot het priesterambt. In de Byzantijnse kerken is dit reeds toegelaten. Er is niet alleen een tekort aan priesters, maar ook aan gelovigen. In de toekomst zullen we ook gaan naar een kerk met plaatselijke gemeenschappen. De territoriale pastoraal zal verdwijnen.

Bedankt voor het openhartig gesprek!

Marijke De Vogeleer
parochieassistente Gent-Oost